

तु सिरास्त्रायुच्छेदन।दतिमात्रं वेदना चिराद्गुणसंरोहो
मांसकन्दोप्रादुर्भावश्चेति । मूढगर्भोदराशोऽप्रसूरीभगन्द-
रसुखरोगेष्वभुक्तवतः कर्म कुर्वीति । ततः शस्त्र-
मवचार्य शीताभिरङ्गिरातुरमात्रास्य समन्तात्परिपीड्या-
ङ्गुल्या व्रणमभिमृज्य प्रक्षाल्य कषायेण श्लेतेनोदक-
मादाय तिलकल्कमधुसर्पिःप्रगाढामौषधयुक्तां वसिं प्रणि-
दध्यात् । ततः कल्केनाच्छाद्य नातिस्निग्धां नातिरुक्षां
घनाङ्गुलिकान्दत्त्वा वस्त्रपट्टेन बन्नीयाद्देनारचोमैर्धूपै-
र्धूपयेद्भस्मैश्च सन्धैरक्षां कुर्वीति । ततोऽगुण्यगु-
रुसर्जरसवचागौरसर्षपचूर्णैर्लवणनिम्बपत्रव्यामिश्रैराज्ययुक्तै-
र्धूपैर्धूपयेत् । आज्यशेषेण चास्य प्राणान् समा-
लभेत । “ततः कृतरक्षमातुरमागारं प्रवेश्याचारिकमा-
दिशेत् । ततस्तृतीयेऽहनि विस्मृत्त्वा बन्नीयाद्वस्त्र-
पट्टेन नचैनं त्वरमाणोऽपरेद्युष्मोक्षयेत् । द्वितीयादिवसे
परिमोक्षणाद्विपरिधितो व्रणचिरादुपसंरोहति तोव्र-
जश्च भवन्ति । अत ऊर्ध्वं देशकालवलादीनवेक्ष्य कषा-
यालेपनबन्धाहाराचारान्विदध्यात् । नचैनं त्वरमाणः
सान्निदीयं रोपयेत् स हृत्पलेनाप्यपचारेणाभ्यन्तरसुखं
कृत्वा भूयोऽपि विकरोति ॥ भवन्ति चात्र । तस्मादन्-
र्जह्यैव सुशुद्धं रोपयेद्गुणम् । रुडेऽप्यजोर्स्व्यायामव्य-
वायादीन् विवर्जयेत् । हृषं क्रोधं भयञ्चापि यावदास्यैर्यं
सम्भवात् ॥ हेमन्ते शिशिरे चैव वसन्तेचापि मोक्षयेत् ।
त्वग्रहाद्गृह्णाच्छरद्गोश्वर्षास्त्रिच वृद्धिमान् ॥ प्रदोष्णाग-
रवच्छोभं तत्र कुर्यात् प्रतिक्रियाम् ॥ या वेदना शस्त्र-
निपानजाता तोत्रा शरीरं प्रदुनोति जन्तोः । हतेन सा
शान्तिमुपैति सिक्ता कोष्णेन यष्टीमधुकान्वितेन ॥ अतिपातिषु
रोगेषु नेच्छेद्विधिमिदं भिषक्” अस्त्राकारादि विवरणं तत्रैव
“विंशतिः शस्त्राणि ॥ तद्यथा । लण्डलाप्यकरपलङ्घि-
पत्नखशस्त्रसुद्रिकोत्पलपलकाङ्गधारस्त्रचीकुशपलाटीसुखश-
रारीसुखान्तर्मुखलिकूर्चकुठारिकार्रीहिस्त्रखारावेतसपलक-
वडिशदन्तशङ्कोषण्य इति । तत्र मण्डलाप्यकरपले
स्यातां छेदने लेखने च । उड्दिपत्नखशस्त्रसुद्रिकोत्पल-
पलकाङ्गधारणि छेदने भेदने च । सूचीकुशपलाटी-
सुखशरारीसुखान्तर्मुखलिकूर्चकानि विस्त्रावये । कुठ-
ारिकार्रीहिस्त्रखारावेतसपलकाणि व्यधने सूची च ।
वडिशोदन्तशङ्कुचाहरणे । एषग्रेवणे आनुलोभ्ये
च । सूच्यः सेवने । इत्यष्टविधे कर्मण्युपयोगः शस्त्राणां
व्याख्यातः । तेषामथ यथायोगप्रवृत्तमसोपायः कर्मसु

वक्ष्यते । तत्र उड्दिपत्नं दन्तफलसाधारणे भागे मृच्छी-
याङ्गेदनान्येवं सर्वाणि । उड्दिपत्नं मण्डलाप्यञ्च किङ्क-
दुत्तानपाणिना लेखने वडिशोऽवचार्य दन्ताग्रे
विस्त्रावणानि । विशेषेण बालवृद्धसुवृत्तमारभीरुनारीणां
राज्ञां राजपुत्राणाञ्च लिङ्गूर्चकेन विस्त्रावयेत् । तत्र-
प्रच्छादितदन्तमङ्कुटप्रदेशिनीभ्यां त्रीहिस्त्रम् । कुठारिकां
वामहस्तन्यस्तामितरहस्तमध्यमाङ्गुल्याऽङ्गुष्ठविटव्यामिह-
न्यात् । आराकरपलैषण्यो मूढे । शेषाणि तु
यथायोगं मृच्छीयात् । तेषां नामभिरेवाज्ञतवः प्रायेण
व्याख्याताः । तत्र नखशस्त्रैषण्यवष्टाङ्गुले सूच्यो वक्ष्यन्ते
वडिशो दन्तशङ्कुशानताग्रे तीक्ष्णकण्टकप्रथमवपलसुखे ।
एषणी मण्डूपदाकारसुखी । प्रदेशिन्यप्यर्धप्रदेशप्रमाणा
सुद्रिका । दशाङ्गुला शरारीसुखी सा कर्षरीति कथ्यते ।
शेषाणि तु षडङ्गुलानि । तानि सुग्रहाणि सुलोहानि
सुधाराणि सुरूपाणि सुसमाहितसुखापाण्यकरालानि
चेति शस्त्रसम्पत् । तत्र वक्रं कुण्ठं खण्डं खरवार-
मतिस्थूलमल्पमतिदीर्घमतिह्रस्वमित्यष्टौ शस्त्रदोषाः ।
अतो विपरोतगुणमाददीतान्यत्र करपलाक्तङ्गि खरधार-
मस्थिच्छेदनार्थम् । तत्र धारा भेदनानां मासूरी । लेख-
नानामर्द्धमासूरी । व्यधनानां विस्त्रावणानाञ्च कैशिकी ।
छेदनानामर्द्धकैशिकीति । तेषां पायना त्रिविधा चारो-
दकतैलेषु । तत्र चारपायितं शरशल्यास्थिच्छेदनेषु ।
उदकपायितं मांसच्छेदनभेदनपाटनेषु तैलपायितं सिरा-
घनस्त्रायुच्छेदनेषु । तेषां निशानार्थं क्षण्णशिला भाव-
वर्णा । धारासंस्थापनार्थं शास्त्रलीफलकमिति । भवति
चात्र । यदा सुनिश्चितं शस्त्रं रोमच्छेदि सुवस्थितम् ।
सुगृहीतं प्रमाणेन तदा कर्मसु योजयेत् ॥ अनुग्रहस्थानि
तु त्वक्सारस्फटिकाचक्रविन्दजलौकाग्निचारनखगोजी
शेफालिकाशाकपलकरीरबालाङ्गुलय इति । शिम्बुनां
शस्त्रभौरूपां शस्त्राभावे च योजयेत् । त्वक्सारदि
चतुर्वर्गे छेदो भेदो च वृद्धिमान् ॥ आहार्यच्छेद-
भेदेषु नखं शक्ये योजयेत् । विधिः प्रवक्ष्यते पश्चात्
चारवर्जजलौकसाम् ॥ ये सुमुखगता रोगा नेत्रवर्त्मगताश्च
ये । गोजीसेफालिकाशाकपलैर्विस्त्रावयेत्तु तान् ॥ एषे-
षे षण्यलाभे तु बालाङ्गुल्याङ्गुला हिताः । शस्त्राण्येतानि
मतिमान् शुद्धैक्यायसानि तु । कारवेत्करणैः प्राप्तं
कर्मरं कर्मकोविदम् ॥ प्रयोगश्च वैद्यस्य सिद्धिर्भवति
नित्यशः । तस्मात्प्रचयः कार्यः शस्त्राणामादितः सदा” ॥